

Pověsti o původu lidstva

Vraťme se ke starým bájím. Do dneška zůstalo zachováno jen velmi málo písemných památek, kde jsou zmínky o pradávné historii lidstva. Tyto spisy zůstaly zachovány prakticky jen v tibetských a indických kláštřech a vzhledem k jejich vzácnosti jsou pečlivě střeženy. Jen málo evropských učenců je mohlo studovat v originále, takže jejich překlady a opisy, které máme k dispozici jsou jen zlomkem původních znalostí předchozích civilizací a historie lidstva.

Připomeňme si několik nejzajímavějších, předávaných ústním podáním:

Pověsti Čibčů

Indiáni tohoto kmene žili na území mezi Nikaraguou a Ekvádorem. V mytologii tohoto kmene se zachovala pověst o vzniku světa, který stvořil sluneční bůh Chiminigagua - vládce vesmíru tak, že z něj vycházelo světlo, ze kterého se počaly zjevovat věci..... Jak podobné Bibli! Mezi bohem a indiány pak cestovali poslové, kteří je učili mnoha užitečným činnostem (řemeslům), morálce (zákonům) a náboženství (filosofie). Učitelé potom odešli opět na nebesa.

Pověsti Kogiů

Indiáni kmene Kágabů (nyní se nazývá Kogiové), žijící v oblasti Sierra Nevady mají podobnou mytologii - svět stvořila pramáti Gauteóvan, od ní pocházejí 4 praotcové - prakněží indiánů, kteří měli svou vlast v kosmu. Když prakněží přišli, měli na obličejích masky, které nakonec odložili. Jak podobné našim dnešním opatřením, při styku s neznámým prostředím.....

Prakněží svěřovali svůj úřad (a vědomosti) dědičným potomkům, aby vědění přecházelo v nezměněné podobě na další generace. Kněží se nazývali mamové a byli to vládcí kmene, uctívání jako přímí potomci předků z kosmu. Mamové ovládali i nadpřirozené schopnosti, získané meditací v temnu po dobu devíti let, pak prý dokázali komunikovat s vesmírem. Podobné praktiky dnes užívají i tibetští a indiští zasněnci.

V Kágabských pověstech je rovněž zmínka o potopě světa, kdy kněz Seizankua zbudoval loď a vzal na ni všechny druhy zvířat i rostlin. Rudý a modrý dešť pak zaléval Zemi po celé 4 roky a všechna moře se rozlila. Loď se nakonec zachytila v pohorí Sierra Negra. Pak trvalo 900 let, než moře opět vyschla.

Tyto pověsti se natolik podobají biblické potopě se zachráncem Noem a sumerské potopě s Gilgamešem, že celosvětovou potopu, při níž se zachránili jen ti nejinformovanější, musíme považovat za historickou událost, způsobenou globálními katastrofickými vlivy. (Průlet či pád asteroidu, komety, planety Nibiru nebo jinými vlivy na klima Země.)

Pověsti indiánů kmene Hopi

Podobně jako Mayové a Aztékové rozlišují i Hopiové několik vývojových etap lidstva. Jejich pradávni předkové žili v Pacifiku na pevnině zvané Kasskara, která později klesla do vln oceánu. K přesídlení pomáhali Hopiům tajemní kačínové - bytosti ze vzdálené planety Toonaotekha, kteří pravidelně navštěvovali Zemi. Kačínové dokázali lidi tvořit (bez pohlavního spojení) metodami genové manipulace. Převaha Hopiů se prováděla na "létajících štítech" - vozidlech Bohů. Existenci těchto přístrojů dokládají i skalní malby v Oraibi, nejstarším sídlišti Hopiů v Arizoně. Mimochodem - tvar štítu je charakteristický i pro současné objekty UFO.

Po přesídlení se Hopiové rozmnožovali a osídlovali stále větší oblasti. Centrem vzdělání bylo bájně město Pálatuapi se stupňovitou pyramidou (dnešní Palenque). Indiáni se vzdělávali v oborech: dějiny národa, přírodní vědy, ekologie i astronomie. Vyučujícími byli opět kačínové.

Po odchodu kačinů však mnohé znalosti upadly v zapomnění a indiáni si vytvářeli nové Bohy i mytologii. Tím byly narušeny vazby na tradiční sídla, která byla opuštěna a "zdivočelí" indiáni si zakládali nové osady. Vývoj probíhal opět opačným směrem, protože civilizace po ukončení kosmické mise stvořitelů postupně degenerovala.

Pověsti Dogonů

V pověstech západoafrického kmene Dogonů je zachycen průběh osídlení naší planety. Původní planeta Dogonů byla ohrožena zánikem svého slunce Po-tolo, proto archanděl Nommo byl pověřen záchranou akcí - přesídlením obyvatel na jinou vhodnou planetu. Vzhledem ke krátkosti času, zbývajícího do katastrofy, byla postavena jen jedna kosmická loď, na kterou byly umístěny zásoby pro dlouhý meziplanetární let, vzorky živočichů, rostlinstva a 4 pečlivě vybrané páry lidí, kteří měli založit novou civilizaci na zvolené planetě Zemi, která se nejvíce podobala původní vlasti Dogonů.

Pravdivosti těchto pověstí nasvědčují neobyčejné astronomické znalosti kmenových náčelníků, předávané z generace na generaci. Dogoni tvrdí, že pocházejí z oblasti Síría (souhvězdí Velkého psa), vzdálené pouhých 8,7 světelných let od Země. Dogoni tvrdí, že okolo Síría obíhá nyní již vyhaslé slunce Sirius "B" (Po-tolo), které jako bílý trpaslík bylo našimi astronomy objeveno až v roce 1915!

Dogoni vědí, že Sirius B patří k tělesům s obrovskou hustotou hmoty (dle dnešních astronomů asi 130 kg/ cm³) a navíc tvrdí, že v systému se nachází i další hvězda Emme-ya-tollo, která má několik planet. Potíž je v tom, že kmen Dogonů si své znalosti ochraňuje před zvědavými vědci a stařešinové kmene je získávají ústním podáním z generace na generaci, takže lze předpokládat, že časem mohlo dojít i ke zkreslení původních informací. Francouzský etnograf Marcel Griaule, kterému se podařilo přimět k rozhovorům náčelníka Ogotommeliho, získal i popis plavidla, na kterém Dogoni přiletěli na Zemi - toto mělo kruhovou základnu, zůstalo na oběžné dráze okolo Země a cestovatelé sestupovali na Zemi v jakýchsi výsadečkových člunech. Tento způsob se podobá i současnému cestování ve vesmíru, za pomoci UFO, kde rozlišujeme mateřské lodě a menší planetární lodě. (Otázkou je, kde toto plavidlo je nyní - o takovém objektu na oběžné dráze bychom měli vědět, pokud nepadlo na Zemi, jako např. Tunguzský "meteorit".)

Velitel plavidla se nazýval Nommo (opět shoda s Noem) a po vyložení vesmírného plavidla se vrátil do vody, neboť se jednalo zřejmě o obojživelníka. Člověk s dostatečnou fantazií by mohl říci, že jeho inteligentními potomky jsou delfíni, nechci vás však k tomu navádět.... Ostatně možnost, že vesmírní učitelé byli vodní tvorové lze podpořit i podobou boha Make-Makeho z Velikonočního ostrova nebo japonskými bájemi o vodních lidech.

Maorské pověsti

Praobyvatelé Nového Zélandu - Maorové mají nesmírně zajímavé pověsti, které sesbíral a zaznamenal John White. Již názvy témat v nás vzbuzují zájem: "Rodokmen bohů, Historie stvoření, Válka ve Vesmíru, Stvoření muže a ženy, Potopa světa a zprávy z archy, Manželství mezi bohy a lidmi, Cesty mezi Zemí a jinými hvězdami....."

Zprávy o krásných dívkách sestupujících s nebe a obcujících s pozemskými mladíky jsou v mnoha pověstech. Bůh Pourangahua z maorských legend přiletěl na svém ptáku (létající stroj) na Nový Zéland z místa Hawaiki, které lze (ze staroindičtiny) přeložit jako "Mléčná dráha". Všechny tyto i jiné pověsti se shodují v jednom. Kdysi na Zemi sestoupili mimozemšťané, kteří záměrně ovlivnili vývoj civilizace na Zemi. Zdá se, že na vývoj civilizace se budeme muset dívat otevřenými očima. Vědci je však zavírají přede vším, co se nehodí do jejich teorií, na jejichž základě získali své tituly a posty....

Nejsme pravděpodobně první inteligentní technickou civilizací na Zemi. Naši předchůdci zde byli již před milionem let a jejich civilizace leží zřejmě pohřbena pod ledem Antarktidy a

pískem pouští. Pokud narazili archeologové a geologové na záhadné nálezy, buď jim nevěnovali pozornost nebo je jako nevysvětlitelné zatajili. Muzejní depozitáře a vatikánská sklepení prý obsahují spousty takových artefaktů....

Existuje však mnoho indicií, že vývoj civilizace na Zemi byl zcela jiný, než předpokládají oficiální vědecké teorie. Zejména neuvěřitelné znalosti některých domorodců o vesmíru nelze vysvětlit jinak, než že tyto znalosti jim byly sděleny nějakou vyspělejší civilizací - buď starší pozemskou nebo návštěvníky z vesmíru. Jak jinak vysvětlit, že tyto kmeny znaly před 5.000 roky nebeská tělesa, která byla našimi vědci objevena teprve ve 20. století? Proč setrvávat dogmaticky na postupném poznávání vesmíru od antických dob? Co když sumerská, egyptská, řecká a čínská kultura jsou jen pozůstatky mnohem starších civilizací?

Jaké byly poznatky pravěkých obyvatel Země dnes můžeme již jen obtížně odvodit z jeskynních kreseb, případně ústně předávaných mýtů. Paměť lidstva má totiž značné a nevysvětlitelné mezery. Kromě antropologických a paleontologických nálezů kosterních pozůstatků patří k důkazům existence dávného osídlení planety jen různé jeskynní malby, tajemné megalitické stavby, nejčastěji pyramidy, nezjistitelného data vzniku, avšak stále považované za stavby stáří několika tisíciletí, ale také ústně předávané báje domorodců. Tajemné mýtické knihy Džyán a Mahábháráta, zanechané prastarými civilizacemi i staré keltské eposy zpracované J. R. R. Tolkienem (Silmarillion), vyprávějí o stvoření lidstva bohy z vesmíru. Souhlasnost mýtů z nejrůznějších částí Země je zářející, jakoby nějaká stará civilizace záměrně zanechala svůj odkaz. Některé nevysvětlitelné nálezy nasvědčují tomu, že inteligentní lidstvo je mnohem starší, než připouštějí současní vědci. Lidské stopy byly objeveny v sousedství stop dinosaurů, otisky podrážek byly nalezeny i v uhlí, v Moskevském paleontologickém institutu mají lebku pratora stáří asi 50.000 let s průstřelem, prostřelená lebka pračlověka je v přírodovědeckém muzeu v Londýně a podivných kovových předmětů v horninách a uhlí byla nalezena celá řada po celém světě. Komu by se to zdálo málo, může bádát nad 11.000 kameny z Icy (Peru), které nacházejí indiáni v naplaveninách řeky Ica. Kameny různé velikosti a váhy (od 15 gramů do 500 kg) jsou zdobeny rytinami zobrazujícími pravěké ještěry ve společnosti lidí, podivná technická zařízení, operace srdce a mozku a další výjevy z bohatého společenského života tehdejší civilizace před stovkou milionů let... Nebo se nejedná o tak vzdálenou minulost? Je celé vědecké datování geologických epoch zcela chybné? Počítá se minulost civilizace jen na statisíce let? Nebo byli lidé již současníky dinosaurů?

Ve většině učebnic a odborné paleontologické literatuře najdeme nejrůznější informace o vývoji člověka z jeho předchůdců. Od doby kamenné bylo vymyšleno několik vývojových linií, postavených obvykle na nálezech zlomků lebek, zvláště čelistí, dotvořených do úplné podoby umnými paleontology. V předpokládaném vývoji člověka byly nalezeny různé předstupně, které byly seřazeny do předpokládané časové posloupnosti, ale chybějí zde jakékoli mezičlánky mezi jednotlivými druhy. Vývoj by přece neprobíhal ve skocích, ale kontinuálně! Klasické zdůvodnění o změně náhlou genetickou mutací neobstojí, vždyť mezi druhy jsou časové mezery i miliony let!

Nejčastěji je vývoj charakterizován podle objemu mozku :

Australopthékové - 380 až 550 cm³ (stáří cca 4 miliony let)

Homo habilis - 600 až 800 cm³ (stáří cca 2 mil. let)

Homo erectus - 775 až 1300 cm³ (stáří cca 1 mil. let)

Homo sapiens - 1200 až 1600 cm³ (stáří cca 0,4 mil. let)

Z této posloupnosti je patrná i jakási akcelerace vývoje. Jednalo se však skutečně o vývoj jednoho druhu? To by šlo dokázat pouze na vzorcích DNA, což se dosud nikomu nepodařilo. Čas je totiž největším problémem, lidské tělo nemá životnost kamene a postupně se zcela rozpadá, takže důkazy mizí v nenávratnu. Do pátrání po původu člověka zasáhli v posledních letech i genetické, zkoumající mitochondriální geny. Porovnáním velkého počtu genů

různých etnických skupin z celého světa se snažili nalézt společného předka a dospěli k závěru, že jím byla žena, která žila někdy před 200.000 roky ve východní Africe. Podobně byly zkoumány vzorky dědičných informací v chromozómu "Y" u mužů a podařilo se opět prokázat původ předka v Africe ve stejném období. Adam a Eva tedy byli Afričané! Jak vypadali se bohužel nedozvíme, ale lze předpokládat, že vypadali jako my. To by znamenalo, že měli i stejnou inteligenci, tedy i předpoklady pro vytvoření civilizace. Kam se ale poděla? Může stejný druh existovat i na jiných planetách s podmínkami pro život podobnými jako na Zemi?